

คู่มือจรรยาบรรณคณาจารย์และบุคลากร
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

พระบรมราชาโช้วาท

ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

พระราชทานแก่ข้าราชการพลเรือน เนื่องในโอกาส

วันข้าราชการพลเรือน ปีพุทธศักราช ๒๕๕๑

งานราชการนั้น คืองานของแผ่นดิน ข้าราชการจึงต้อง
สำเหนียกตระหนักรู้ตลอดเวลาถึงฐานะและหน้าที่ของตน
แล้วตั้งใจปฏิบัติงานทุกอย่าง โดยเต็มกำลังสติปัญญา
ความสามารถ ด้วยความสุจริตเที่ยงตรง และด้วยความมีสติยัง
คิดรู้ว่าสิ่งใดถูก สิ่งใดผิด สิ่งใดควรกระทำ สิ่งใดควรรงควเว้น
เพื่อให้งานที่ทำปราศจากโทษเสียหาย และบังเกิดผล
เป็นประโยชน์ที่แท้ คือความเจริญมั่นคงของประเทศชาติ
และประชาชน

พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน

วันที่ ๓๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

คำนำ

ด้วยประกาศ ก.พ.อ. เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๐ เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา กำหนดให้มีจรรยาบรรณ ให้ครอบคลุมข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาทุกประเภทตำแหน่ง และให้มีมาตรการส่งเสริมจรรยาบรรณแก่บุคลากรอย่างสม่ำเสมอ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ในคราวประชุม ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ จึงออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางว่าด้วย จรรยาบรรณคณาจารย์และบุคลากร พ.ศ.๒๕๕๐ โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เป็นต้นไปนั้น

เพื่อเป็นการส่งเสริมให้คณาจารย์และบุคลากรของมหาวิทยาลัย ได้มีความรู้ความเข้าใจในการประพฤติปฏิบัติตามจรรยาบรรณ หลักเกณฑ์การปฏิบัติการบังคับใช้จรรยาบรรณ และโทษทางจรรยาบรรณ มหาวิทยาลัยจึงเห็นสมควรให้จัดทำ “คู่มือจรรยาบรรณมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง” ให้คณาจารย์/บุคลากร ได้ศึกษาและใช้เป็นคู่มือในการปฏิบัติตนต่อไป

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เล็ก แสงมีอนุภาพ)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

สารบัญ

หน้า

กํานนำ

หมวด ๑ จรรยาบรรณของคณาจารย์

จรรยาบรรณตํอตนเองของคณาจารย์	๘
จรรยาบรรณตอวิชาชีพอและการปฏิบัติงานของคณาจารย์	๙
จรรยาบรรณตอหน่วยงานของคณาจารย์	๑๐
จรรยาบรรณตอผูบ้บังคับบัญชา ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงานของคณาจารย์	๑๐
จรรยาบรรณตอนักศึกษาและผู้รับบริการของคณาจารย์	๑๑
จรรยาบรรณตอประชาชนและสังคมของคณาจารย์	๑๒

หมวด ๒ จรรยาบรรณของบุคลากร

จรรยาบรรณตอตนเองของบุคลากร	๑๓
จรรยาบรรณตอวิชาชีพอและการปฏิบัติงานของบุคลากร	๑๓
จรรยาบรรณตอหน่วยงานของบุคลากร	๑๔
จรรยาบรรณตอผูบ้บังคับบัญชา ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงานของบุคลากร	๑๔
จรรยาบรรณตอนักศึกษาและผู้รับบริการของบุคลากร	๑๕
จรรยาบรรณตอประชาชนและสังคมของบุคลากร	๑๕

“บุคลากร” หมายถึง ข้าราชการพลเรือนตามความในมาตรา ๑๘(ข) (ค) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ลูกจ้างประจำ พนักงานมหาวิทยาลัย หรือพนักงานราชการ สายสนับสนุน

หมวด ๑ จรรยาบรรณของคณาจารย์

จรรยาบรรณต่อตนเองของคณาจารย์

- ๑) คณาจารย์ต้องประพฤติตนตามหลักศาสนาเหมาะสมกับการเป็นอาจารย์ และดำรงตนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๒) คณาจารย์ต้องใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ และไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาวิชาชีพกำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพนั้นด้วย
- ๓) คณาจารย์ต้องมีเจตคติที่ดี และพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ และทักษะในการทำงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลยิ่งขึ้น
- ๔) คณาจารย์พึงไม่ก่อหั่นพันตัว จนก่อให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการ ตนเอง และผู้อื่น

จรรยาบรรณต่อวิชาชีพและการปฏิบัติงานของคณาจารย์

- ๑) คณาจารย์ต้องรัก ศรัทธา ชื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบต่อวิชาชีพ และเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพ
- ๒) คณาจารย์พึงดำรงตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ บุคคลทั่วไป และสังคม
- ๓) คณาจารย์พึงสอนศิษย์ให้เป็นผู้มีความรู้และคุณธรรมอย่างเต็มความสามารถ ช่วยเหลือและปฏิบัติต่อศิษย์อย่างมีเมตตาและเป็นธรรม
- ๔) คณาจารย์พึงปฏิบัติตนและหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบทั้งต่อตนเอง สังคม และประเทศชาติ ด้วยความเสียสละอดทน ซื่อสัตย์สุจริต
- ๕) คณาจารย์พึงหมั่นศึกษา ค้นคว้า ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการ และพัฒนาองค์ความรู้ใหม่อย่างต่อเนื่อง
- ๖) คณาจารย์พึงปฏิบัติงานโดยมีเสรีภาพทางวิชาการบนพื้นฐานของความถูกต้อง เป็นธรรม ไม่ถูกครอบงำด้วยอิทธิพล หรือผลประโยชน์ใด
- ๗) คณาจารย์ต้องเป็นนักวิจัยที่มีจริยธรรม และพัฒนางานวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อศาสตร์และสังคมโดยส่วนรวม
- ๘) คณาจารย์พึงปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงานเชิงกัลยาณมิตร สามัคคี ส่งเสริม และเกื้อกูลซึ่งกันและกัน
- ๕) คณาจารย์พึงมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิชาชีพ และชำระไว้ซึ่งเกียรติภูมิของตนเอง และมหาวิทยาลัย

- ๑๐) คณาจารย์พึงให้บริการวิชาการด้วยความรับผิดชอบต่อผู้อื่น สังคม และประเทศชาติ
- ๑๑) คณาจารย์พึงปฏิบัติ อนุรักษ์ ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม และพัฒนา ภูมิปัญญาไทย

จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน

- ๑) คณาจารย์พึงปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความสุจริต เสมอภาค และ ปราศจากอคติ
- ๒) คณาจารย์พึงปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้อง สมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการและประชาชนเป็นสำคัญ
- ๓) คณาจารย์พึงประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาราชการ ให้เป็นประโยชน์ต่อทางราชการอย่างเต็มที่
- ๔) คณาจารย์พึงดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่าง ประหยัด คุ้มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหาย หรือสิ้นเปลือง เยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน ของคณาจารย์

- ๑) คณาจารย์พึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความ ร่วมมือช่วยเหลือกลุ่มงานของตนทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น

- การช่วยทำงาน และการแก้ปัญหาาร่วมกัน รวมทั้งการเสนอแนะใน สิ่งที่จะเห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย
- ๒) คณาจารย์ผู้บังคับบัญชาพึงดูแลเอาใจใส่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟัง ความคิดเห็นของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกครองผู้อยู่ ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามทำนอง คลองธรรม
- ๓) คณาจารย์พึงช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงาน ในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม
- ๔) คณาจารย์ต้องปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความ สุภาพ มีน้ำใจ และมนุษยสัมพันธ์อันดี
- ๕) คณาจารย์พึงละเว้นจากการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน

จรรยาบรรณต่อนักศึกษาและผู้รับบริการของคณาจารย์

- ๑) คณาจารย์ต้องรัก เมตตา เอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริม ให้กำลังใจ แก่ศิษย์และผู้รับบริการ ตามบทบาทหน้าที่โดยเสมอหน้า
- ๒) คณาจารย์ต้องส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ทักษะ และนิสัยที่ถูกต้อง ดีงามแก่ศิษย์และผู้รับบริการ ตามบทบาทหน้าที่อย่างเต็มความ สามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ

จรรยาบรรณต่อประชาชนและสังคมของคณาจารย์

- ๑) คณาจารย์พึงให้บริการประชาชนอย่างเต็มกำลังความสามารถ ด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และใช้กิริยาวาจาที่สุภาพ อ่อนโยนเมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้ หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนจะต้องปฏิบัติ ควรชี้แจงเหตุผล หรือแนะนำ ให้ติดต่อยังหน่วยงานหรือบุคคลซึ่งตนทราบว่า มีอำนาจหน้าที่ เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นต่อไป
- ๒) คณาจารย์พึงละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะให้กันโดยเสน่หาจากผู้มาติดต่อราชการ หรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่ราชการนั้น หากได้รับไว้แล้ว และทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัยก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี

หมวด ๒

จรรยาบรรณของบุคลากร

จรรยาบรรณต่อตนเองของบุคลากร

- ๑) บุคลากรต้องมีสำนึก มีวินัยในตนเอง ดำรงตนตามแนวปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง พัฒนาตนเองให้ทันต่อการพัฒนาทางวิทยาการ เทคโนโลยี และการเปลี่ยนแปลงในสังคม
- ๒) บุคลากรต้องยึดมั่นในคุณธรรมความดี ละเว้นอบายมุข ประพฤติปฏิบัติแต่สิ่งที่เป็นประโยชน์และเป็นธรรม
- ๓) พึงไม่ก่อหนี้สินส่วนตัว จนก่อให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการ ตนเอง และผู้อื่น

จรรยาบรรณต่อวิชาชีพและการปฏิบัติงานของบุคลากร

- ๑) บุคลากรต้องรัก ศรัทธา ซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบต่อวิชาชีพ และเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพ
- ๒) บุคลากรต้องเป็นนักวิจัยและพัฒนา สร้างสรรค์งานที่เป็นประโยชน์ ต่อแวดวงวิชาการและท้องถิ่น
- ๓) บุคลากรต้องอดทน มุ่งมั่น ตั้งใจทำสิ่งใดก็เพียรทำให้สำเร็จ
- ๔) บุคลากรต้องปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ นโยบาย จุดมุ่งหมายของมหาวิทยาลัย

จรรยาบรรณต่อหน่วยงานของบุคลากร

- ๑) บุคลากรต้องทำงานเต็มความสามารถ รวดเร็ว ถูกต้องตามระเบียบ แนวปฏิบัติ
- ๒) บุคลากรต้องตรงต่อเวลา รักษาดูแล และใช้ทรัพย์สินขององค์กร อย่างประหยัด
- ๓) บุคลากรต้องร่วมใจพัฒนาและซำรงรักษาเกียรติขององค์กร

จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงานของบุคลากร

- ๑) บุคลากรต้องรับผิดชอบในการปฏิบัติงานด้วยความวิริยะ อุตสาหะ ให้บรรลุผลสำเร็จ ให้ความร่วมมือช่วยเหลือทั้งกลุ่มงานของตน และกลุ่มงานอื่น รวมทั้งการให้ความคิดเห็น เสนอแนะ ในสิ่งอันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนางานการช่วยทำงานและการแก้ปัญหา ร่วมกัน
- ๒) บุคลากรต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งทางกาย วาจา และจิตใจ พร้อมให้คำปรึกษา ช่วยแก้ปัญหา ด้วยความจริงใจ
- ๓) บุคลากรต้องเสริมสร้างผู้ใต้บังคับบัญชาให้มีคุณธรรม ความรู้ ความสามารถให้ความเป็นธรรม เสมอภาค ปราศจากอคติ
- ๔) บุคลากรต้องเป็นกัลยาณมิตร ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน โดยยึดมั่นในระบบคุณธรรม สร้างความรักสามัคคีในหมู่คณะ
- ๕) บุคลากรต้องส่งเสริมและสนับสนุนความก้าวหน้าของผู้ร่วมงาน ร่วมกันทำงานเป็นทีม เพื่อผลความสำเร็จร่วมกัน และไม่นำผลงานของผู้อื่นมานำเสนอเป็นผลงานของตน

จรรยาบรรณต่อนักศึกษาและผู้รับบริการของบุคลากร

- ๑) บุคลากรต้องรัก เมตตา เอาใจใส่ ช่วยเหลือ เสริมสร้าง ให้กำลังใจ แก่นักศึกษาและผู้รับบริการ ตามบทบาทหน้าที่โดยเสมอหน้า
- ๒) บุคลากรต้องส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ เกิดทักษะ และนิสัย ที่ถูกต้อง คิงาม แก่นักศึกษาและผู้รับบริการ ตามบทบาทหน้าที่ อย่างเต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ
- ๓) บุคลากรต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคม ของนักศึกษาและผู้รับบริการ

จรรยาบรรณต่อประชาชนและสังคมของบุคลากร

- ๑) บุคลากรต้องให้บริการด้วยความเสมอภาค จริงใจ รวดเร็ว ถูกต้อง มีอัธยาศัยที่ดี ยิ้มแย้ม สุภาพ อุดม อุดมถนอม พร้อมให้คำแนะนำ ช่วยเหลือแม้มีใช้งานในหน้าที่โดยตรง และไม่เรียกรับหรือยอมรับ ผลประโยชน์โดยมิชอบ
- ๒) บุคลากรต้องสละประโยชน์ส่วนตัวเพื่อประโยชน์ส่วนรวม สนับสนุนกิจกรรมสาธารณะประโยชน์
- ๓) บุคลากรต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างในการอนุรักษ์ และพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา สิ่งแวดล้อม และยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

บทที่ ๓

การกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

การกระทำผิดจรรยาบรรณของคณาจารย์และบุคลากรดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

- (๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนเองโดยมิชอบ
- (๒) การล่วงละเมิดทางเพศกับนักศึกษาหรือผู้อื่นซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน
- (๓) การเรียก รับ หรือขอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษาหรือผู้รับบริการ เพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด
- (๔) การเปิดเผยความลับของนักศึกษาหรือผู้รับบริการที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ หรือจากความไว้วางใจ ทั้งนี้โดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ
- (๕) การสอน หรืออบรมนักศึกษา เพื่อให้กระทำการที่รู้อยู่ว่าผิดกฎหมาย หรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง

หลักเกณฑ์การปฏิบัติการบังคับใช้จรรยาบรรณคณาจารย์และบุคลากรมีดังนี้

- (ก) เมื่อมีการกระทำผิดจรรยาบรรณข้อหนึ่งข้อใดตามที่กำหนดในประกาศนี้ ให้มหาวิทยาลัยออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการชั้นคณะหนึ่ง จำนวนไม่น้อยกว่าสามคน ที่มีความเป็นกลางและอิสระ
- (ข) กระบวนการพิจารณาคำเนิการต่อไปนี้
 - (๑) คณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งมีหน้าที่รวบรวมข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องและทำความเข้าใจเสนอต่อผู้บังคับบัญชาว่า มีการกระทำผิดจรรยาบรรณเกิดขึ้นหรือไม่ และพฤติการณ์แห่งการกระทำผิดจรรยาบรรณดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยหรือไม่
 - (๒) ในการพิจารณาไต่สวนหาข้อเท็จจริง ให้ดำเนินการอย่างลับและจะต้องเปิดโอกาสให้อาจารย์ผู้ถูกกล่าวหาได้มีโอกาสพิสูจน์ข้อเท็จจริงอย่างเป็นธรรมด้วย
 - (๓) คณะกรรมการต้องดำเนินการตามวรรคก่อนให้เสร็จสิ้นและรายงานผู้บังคับบัญชาทราบภายในสามสิบวัน นับแต่ได้รับแต่งตั้ง
 - (๔) หากมีเหตุผลความจำเป็นที่มีอาจหลีกเลี่ยงได้ คณะกรรมการอาจเสนอขอขยายระยะเวลาดำเนินการตามวรรคก่อนต่อผู้

บังคับบัญชา และให้เสนอขอขยายระยะเวลาได้ไม่เกิน
สองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน

- (ค) การดำเนินการเมื่อมีการประพฤติผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิด
วินัย เมื่อปรากฏว่าบุคคลใดประพฤติผิดจรรยาบรรณและ
พฤติการณ์แห่งการกระทำผิดจรรยาบรรณดังกล่าวเป็นการกระทำ
ผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยกับบุคคลนั้นตาม
หลักเกณฑ์ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยที่ใช้บังคับสำหรับ
บุคคลนั้นๆ
- (ง) การดำเนินการเมื่อมีการประพฤติผิดจรรยาบรรณที่ไม่เป็นความผิด
วินัย เมื่อปรากฏว่าบุคคลใดประพฤติผิดจรรยาบรรณและ
พฤติการณ์แห่งการกระทำผิดจรรยาบรรณดังกล่าวไม่เป็นการ
กระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการดังนี้
- (๑) ในกรณีที่เป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณครั้งแรกให้ทำการ
ตักเตือน
- (๒) หากยังประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องเดิมที่ถูกตักเตือน
แล้วตาม (๑) ให้ออกคำสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายใน
เวลาที่กำหนด
- (๓) สำหรับผู้ที่ฝ่าฝืนคำสั่งตาม (๒) ให้ทำทัณฑ์บนไว้เป็น
หนังสือและเก็บรวบรวมไว้ในสมุดประวัติประจำตัว หรือ
เอกสารอื่น ที่บันทึกประวัติการปฏิบัติงานของบุคคลนั้น

(๔) ระบอบและกลไกเมื่อมีการกล่าวหาว่าบุคคลประพฤติผิด
จรรยาบรรณ ให้ดำเนินการตามเอกสารแนบท้ายประกาศ

(๕) การกำกับดูแลบังคับใช้จรรยาบรรณแก่คณาจารย์และ
บุคลากรให้ดำเนินการตามเอกสารแนบท้ายประกาศ

การไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน คำสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้อง หรือ
ฝ่าฝืนทัณฑ์บนข้างต้น ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

- (จ) การอุทธรณ์คำสั่งผู้บังคับบัญชา ตามข้อ (ง) (๓) ให้เสนอต่อ
คณะกรรมการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย (ก.บ.ค.) ภายใน
สามสิบวัน นับแต่ได้รับแจ้งคำสั่ง

โทษทางจรรยาบรรณ

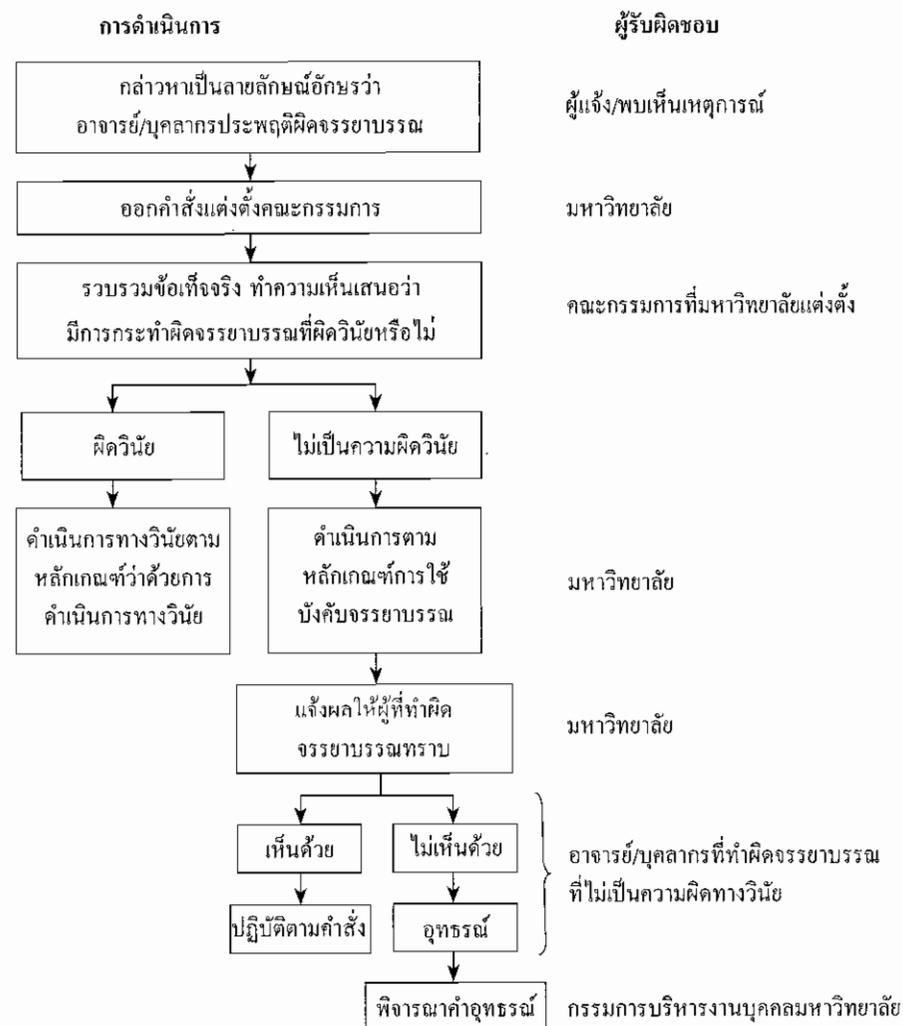
โทษทางจรรยาบรรณ ประกอบด้วย

- (๑) การตักเตือน
- (๒) การภาคทัณฑ์
- (๓) การระณาม
- (๔) การบันทึกในทะเบียนประวัติบุคคล
- (๕) การงดขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ภายในเวลาที่กำหนด
ตามความเหมาะสม
- (๖) การห้ามขอตำแหน่งทางวิชาการภายในเวลาที่กำหนดตามความ
เหมาะสม

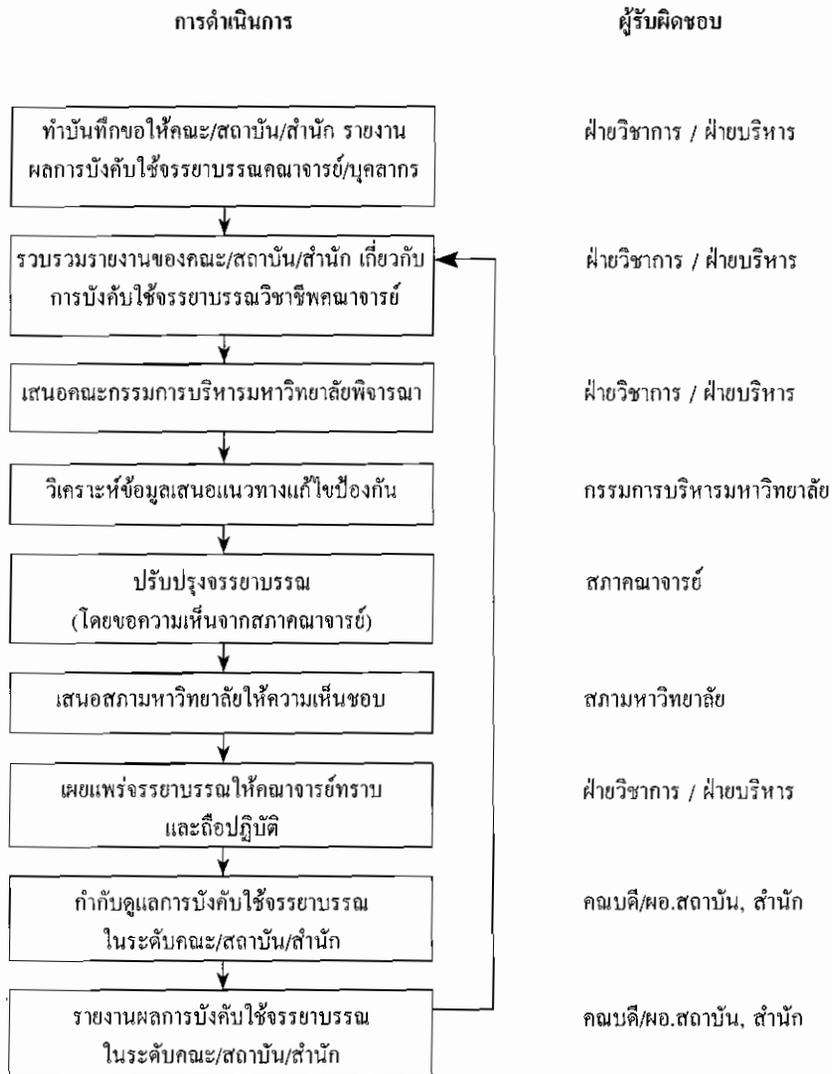
คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย
ให้ถือเป็นที่สุด

ที่มา : ขอบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางว่าด้วย จรรยาบรรณ
คณาจารย์และบุคลากร พ.ศ. ๒๕๕๐
การบังคับใช้ : ตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

ระบบและกลไกเมื่อมีการกล่าวหาว่ามีอาจารย์/บุคลากร
ประพฤติปฏิบัติผิดจรรยาบรรณ
(ในระดับคณะ / สถาบัน / สำนัก)

การกำกับดูแลบังคับใช้จรรยาบรรณ

ภาคผนวก

คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

ที่ ๑๕๐๓/๒๕๕๐

เรื่อง แต่งตั้งกรรมการดำเนินงานตามจรรยาบรรณที่พึงมีในมหาวิทยาลัย
ราชภัฏลำปาง พ.ศ. ๒๕๕๐

.....

เพื่อให้มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางมีข้อกำหนดและแนวทาง วิธีการ
ให้ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยทุกประเภท ปฏิบัติตามมาตรฐาน
จรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยจึงแต่งตั้งกรรมการ
ดำเนินงานตามจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ดังนี้

๑. คณบดีคณะครุศาสตร์	ประธานกรรมการ
๒. คณบดีคณะเทคโนโลยีการเกษตร	กรรมการ
๓. คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	กรรมการ
๔. คณบดีคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	กรรมการ
๕. คณบดีคณะวิทยาศาสตร์	กรรมการ
๖. คณบดีคณะวิทยาการจัดการ	กรรมการ
๗. หัวหน้าสำนักงานเลขานุการคณะครุศาสตร์	กรรมการและ
เลขานุการ

หน้าที่

๑. ปรับปรุง พัฒนา และกำหนดจรรยาบรรณที่พึงมีในมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
๒. วางระบบการกำกับ ติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณที่พึงมี ในด้านความสำเร็จและมาตรการดำเนินการกับผู้ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณที่พึงมี
๓. ติดตามการประเมินระบบการกำกับ ติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณที่พึงมี
๔. ติดตามการประเมินการดำเนินงานตามจรรยาบรรณที่พึงมีว่าสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๕. นำผลการกำกับ ติดตาม ประเมินผลไปใช้ในการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณ และการวางแผนป้องกันการกระทำผิดจรรยาบรรณ รวมทั้งการทบทวนจรรยาบรรณที่พึงมีให้เหมาะสมทันสมัยยิ่งขึ้น

ให้กรรมการที่ได้รับแต่งตั้งปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย บังเกิดผลดีต่อทางราชการ

สั่ง ณ วันที่ ๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เล็ก แสงมีอนุภาพ)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

ประกาศ ก.พ.อ.

เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา

.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ (๕) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ก.พ.อ. จึงกำหนดมาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ จรรยาบรรณที่กำหนดจะต้องครอบคลุมข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาทุกประเภท ตำแหน่ง โดยต้องคำนึงถึงลักษณะงาน ลักษณะวิชาชีพ และลักษณะวิชาการด้วย

ข้อ ๒ จรรยาบรรณที่กำหนดต้องยึดมั่นในหลักการต่อไปนี้

- (๑) ยึดมั่นและยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง
- (๒) ซื่อสัตย์สุจริตและรับผิดชอบ
- (๓) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้
- (๔) ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม

- (๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน
- (๖) ไม่ใช้อำนาจครอบงำผิดทำนองคลองธรรมต่อนักศึกษา

ข้อ ๓ จรรยาบรรณที่กำหนดต้องครอบคลุม

- (๑) จรรยาบรรณต่อตนเอง
- (๒) จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ
- (๓) จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน
- (๔) จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน
- (๕) จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา
- (๖) จรรยาบรรณต่อผู้ใต้บังคับบัญชา
- (๗) จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมงาน
- (๘) จรรยาบรรณต่อนิสิต นักศึกษา และผู้รับบริการ
- (๙) จรรยาบรรณต่อประชาชน
- (๑๐) จรรยาบรรณต่อสังคม

ข้อ ๔ การกระทำผิดจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาและพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ดังต่อไปนี้ อย่างน้อยยให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

- (๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยมิชอบ
- (๒) การล่วงละเมิดทางเพศ หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษา ซึ่งมีให้คู่สมรสของตน

- (๓) การเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษาหรือผู้รับบริการ เพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด
- (๔) การเปิดเผยความลับของนักศึกษาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ หรือจากความไว้วางใจ ทั้งนี้โดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ
- (๕) การสอน หรืออบรมนักศึกษา เพื่อให้กระทำการที่รู้อยู่ว่าผิดกฎหมาย หรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง
- (๖) การกระทำความผิดอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของการกระทำ

ข้อ ๕ ให้มีองค์กรและกระบวนการดำเนินการทางจรรยาบรรณ ซึ่งอย่างน้อยต้องมีมาตรฐานดังต่อไปนี้

- (๑) องค์กรพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำความผิดจรรยาบรรณจะต้องเป็นคณะบุคคลที่มีความเป็นอิสระและเป็นกลาง
- (๒) การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณต่อคณะบุคคลที่มีความเป็นอิสระและเป็นกลาง
- (๓) การริเริ่มดำเนินการทางจรรยาบรรณอาจกระทำได้โดยผู้กล่าวหาหรือผู้บังคับบัญชาขอให้ดำเนินการหรือคณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นสมควรสอบสวน
- (๔) การสอบสวนและพิจารณาต้องยึดหลักการให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อกล่าวหา การรับฟัง การแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาอย่างเพียงพอ การเปิดโอกาสให้มีการคัดค้านผู้สอบสวนหรือกรรมการได้ การคุ้มครองผู้กล่าวหาหรือพยานที่เป็นนักศึกษา

ข้อ ๖ โทษทางจรรยาบรรณ ประกอบด้วย

- (๑) การดักเตือน
- (๒) การภาคทัณฑ์
- (๓) การประณาม
- (๔) การบันทึกในทะเบียนประวัติบุคคล
- (๕) การงดขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ภายในเวลาที่กำหนดตามความเหมาะสม
- (๖) การห้ามขอตำแหน่งทางวิชาการภายในเวลาที่กำหนดตามความเหมาะสม
- (๗) โทษอื่นที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของความผิด

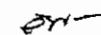
การกำหนดโทษต้องคำนึงถึงสภาพและความร้ายแรงของความผิด และอาจกำหนดโทษอย่างเดียวหรือหลายอย่างรวมกันได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการลงโทษทางวินัยหรือไม่ก็ตาม

ข้อ ๗ จรรยาบรรณที่กำหนดจะต้องกำหนดให้ชัดเจนว่าการประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องใดไม่เป็นความผิดวินัย หรือเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง หรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๘ ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีมาตรการส่งเสริมจรรยาบรรณแก่บุคลากรอย่างสม่ำเสมอ โดยอาจกำหนดให้คณะกรรมการจรรยาบรรณหรือหน่วยงานอื่นมีหน้าที่ดำเนินการดังกล่าว

ข้อ ๙ ในการกำหนดจรรยาบรรณให้สถานสถาบันอุดมศึกษารับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาประกอบด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

(นายวิจิตร ศรีสอาน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
ประธาน ก.พ.อ.